

IX-106
17

COMPENDI

DEL

CATECISMO

DE LA DOCTRINA CRISTIANA.

QUE

*Per us de la seua diócesis maná
publicar el Illustrissim señor
don Bernat Nadal bisbe de
Mallorca, etc.*

PALMA:

IMPRENTA DE ESTEVA TRIAS.

1856.

EL CREDO.

Crec en un Deu, Pare totpoderós, creador del cel y de la terra. Y en Jesucrist, únic Fill de aquell, señor nostre. El cual fone concebut per obra del Esperitsant y nasqué de Maria verge. Patí baix del poder de Pous Pilat. Fone crucificat, mort y sepultat. Devallá als inferus. Ressucitá el tercer dia de entre los morts. Sen pujá al cel; seu á la dreta de Deu lo Pare totpoderós. Y de allí ha de venir per judicar als vius y als morts. Cree en lo Esperitsant, La santa mare Iglesia católica romana. La comunió dels sants. La remissió dels pecats. La resurrecció de la carn. Y la vida perdurable. Amen.

Els articles de la fe.

Els articles de la fe son catorze. Los set pertañen á la divinidad, y los altres set á la santa humanitat de nostre señor Jesucrist, ver Deu y ver homo. Els que pertañen á la divinidad son aquells:

El primer es creurer en un sol Deu totpoderós. El segon es creurer que es Pare. El tercer es creurer que es Fill. El quart es creurer què es Esperitsant. El quint es creurer que es creador. El sizé es creurer que es Salvador. El seté es creurer que es glorificador.

Els qui pertànen á la santa humanitat son aquets: El primer es creurer que nostró señor Jesucrist, en quant home, fone concebut per obra del Esperitsant. El segon es creurer que nasqué de la verge Maria, essent ella verge ántes del part, en el part, y despues del part. El tercer es creurer que prengué mort y passió per salvar los peccadors. El quart es creurer que devallá als inferns, y alliberá las ánimas dels sants pares qui lo estaban esperant. El quint es creurer que ressucitá el tercer dia de entré los morts. El sizó es creurer que sen pujá al cel, y sou á la dreta de Deu lo Pare totpoderós. El setó es creurer que ha de venir á judicar als vius y als morts, axó es, als bons per darlos la gloria, perque guardaron

los seus sants manaments, y als malís pena perdurable, porque no los guardaren.

El Pare nostro.

Pare nostro qui estau en el cel: Sia santificat el vostre sant nom. Venga á nosaltres el vostre sant reine. Fasses la vostra voluntat axí en la terra com se fa en el cel. El nostre pa de cada dia donáulomos, Señor, en lo dia de vuy. Y perdonatnos las nostras culpas axí com nosaltres perdonám á nostros deutors. Y no permeteu que nosaltres caiguem en la tentació, ántes alliberaunos, Señor, de cualsevol mal. Amen Jesús.

La ave María.

Deu vos salve, María, plena de gracia, el Señor es en vos. Beneída sou vos entre totes las donas, y beneít es el fruit del vostre sant ventre Jesús. Santa María mare de Deu pregau per nosaltres pecadors ara y en la hora de la nostra mort. Amen Jesús.

La salve.

Deu vos salve, reina y mare de misericordia, vida, dulçura y esperança nostra, Deu vos salve. A vos cridám els desterrats fills de Eva. A vos suspirám gement y plorant en aquesta vall de llàgrimas. Ea dons, advocada nostra, aquells ulls vostros misericordiosos, girau los, Señora, envés de nosaltres; después de aquest desterro mostraunos á Jesus fruit benèit del vostre sant ventre, ¡ó clementíssima! ¡ó piadosa! ¡ó dolça verge Maria! Pregau per nosaltres mare santa de Deu, que siam dig-

nes de las promesas de Jesucrist únic fill vostro. Amen Jesus.

Els manaments de la llei de Deu.

Els manaments de la llei de Deu son deu: els tres primers pertaïnen á la honra de Deu, y els altres set al profit del probisme. El primer, Amarás á Deu sobre totas las cosas. El segon, No jurarás el nom de Deu en va. El tercer, Santificarás las festás. El quart, Honrarás pare y mare, y viurás llargament sobre la terra. El quint, No matarás. El sizé, No fornicarás. El seté, No robarás. El vuité, No llevarás fals testimoni ni mentirás. El nové, No desitjarás la muller de ton probisme. El dezé, No desitjarás els bens de ton probisme. Estos deu manaments se enclouen en dos, axó es, en amar á Deu sobre totas las cosas, y al probisme com á tu mateix.

Els manaments de la Iglesia.

Els manaments de la Iglesia son cinc: El primer es, obir missa cumplida los diumenges y festas de guardar. El segon

es confessar al méuos una volta en lo
 any, ó ántes si se espera perill de mort,
 ó ha de combregar. El tercer es com-
 bregar per pascua florida. El quart es
 dejunar els dias que mana la santa ma-
 re Iglesia. El quint es pagar deumes y
 primicias sens fer alguna frau.

*Els sacraments que se han de saber
 y rebre en son temps,*

Els sacraments de la Iglesia son set.
 El primer es Bautisme. El segon Con-
 firmació. El tercer Penitencia. El quart
 Eucaristia. El quint Estrema-unció. El
 sizé Orde sagrada. El seté Matrimoni.

*Las obras de misericordia que havém
 de cumplir.*

Las obras de misericordia son calor-
 ze los set corporals, y las set espirituals.
 Las corporals son aquestas: La primera
 dar menjar als qui tenen fam. La sego-
 na dar beurer als qui tenen set. La
 tercera vestir als despullats. La quarta
 visitar als presos y malalts. La quinta
 acullir als peregrins. La sizena restatar

als catius. La setena enterrar als morts. Las espirituals son estas: La primera enseñar als ignorants. La segona dar bon consell als qui lo han menester. La tercera corregir als qui van errats. La quarta consolar los trists y desconsolats. La quinta perdonar todas las injurias per amor de Deu. La sizena sufrir ab paciencia las molestias y flaquezas de nostros prohismes. La setena pregar á Deu per els vius y els morts.

Las potencias del ánima.

Las potencias del ánima son tres. La primera es Memoria. La segona Enteniment. La tercera Voluntat.

Els sentits corporals.

Els sentits corporals son cinc. El primer es veurer. El segon ohir. El tercer olorar. El quart gustar. El quint tocar.

Las virtuts teologals.

Las virtuts teologals son tres. La primera es Fé. La segona Esperansa. La tercera Caridat.

Las virtuts cardinals.

Las virtuts cardinals són quatre. La primera Prudencia. La segona Justícia. La tercera Fortalesa. La quarta Templança.

Els dons del Esperitsant.

Els dons del Esperitsant són set. El primer do de Sapiencia. El segon de Enteniment. El tercer de Consell. El quart de Fortalesa. El quint de Ciencia. El sizé de Pietat. El seté de temor de Deu.

Els fruits del Esperitsant.

Els fruits del Esperitsant són dotze. El primer Caridat. El segon Goig espiritual. El tercer Pau. El quart Paciencia. El quint Benignitat. El sizé Bondat. El seté Longanimitat. El vuité Mansuetut. El noyé Fe. El dezé Modestia. El onzé Continencia. El dotzé Castedat.

Las benaventuransas.

Las benaventuransas són vuit. La primera, benaventurats són los pobres de l'esperit, perquè de ells es deriva

del cel. La segona, benaventurats son els mansos, perque ells posseiran la terra. La tercera, benaventurats son els qui ploran, perque ells seran consolats. La quarta, benaventurats son els qui tenen fam y set de justicia, perque ells seran saciats. La quinta, benaventurats son els qui usan de misericordia, perque ells la alcansaran. La sexta, benaventurats son els nets de cor, perque ells veuran á Deu nostro Señor. La séptima, benaventurats son els pacífics, perque ells seran anomenats fills de Deu. La octava, benaventurats son los qui patexen per la justicia, perque de ells es el reine del cel.

Els inimics del ánima.

Els inimics del ánima son tres. El primer Dimoni. El segon Mon. El tercer Cara.

Els pecats mortals.

Els pecats capitals que se enomenan mortals son set. El primer es Superbia. El segon Avaricia. El tercer Luxuria. El quart Ira. El quint Gola. El sisé

Enveja. El seté: Pereza.

La confessió general.

Jo pecador confés á Deu totpoderós, y á la gloriosa sempre verge Maria, y al benaventurat sant Miquel arcàngel, y al benaventurat sant Joan Bautista, y als sants apóstols sant Pera y sant Pau, y á tots los sants de la cort celestial, y á vos, pare espiritual, que he pecat en mal pensar, en mal parlar, y en mal obrar; y de tots mos pecats dic á Deu ma culpa, Señor, ma culpa, meua es la gran culpa. Y per tant preç á la gloriosa sempre verge Maria, y al benaventurat sant Miquel arcàngel, y al benaventurat sant Joan Bautista, y als sants apóstols sant Pera y sant Pau, y á tots los sants de la cort celestial, y á vos, pare espiritual, que pregueu per mí á Deu nostre Señor. Amen Jesus.

Acte de fe.

Creo en Deu Pare, creo en Dau Fill, creo en Deu Esperitsant, tres personas distintas, y un sol Deu vertader, romu-

nerador, qui dona premi als bons, y castiga als mals. Crec que el Fill de Deu, qui és la segona persona de la santíssima Trinitat, se incarnà, va patir y morir per nosaltres pecadors. Crec y confes tot lo que la santa mare Iglesia hem proposa, com ha dit per Deu, veritat, infalible, qui no pot engañarse, ni engañarnos. Y ab esta se vull viure y morir.

Acte de esperansa.

Crec en Deu, esper en Deu, y de Deu esper que per el seu poder infinit, y per los mérits de son Fill santíssim me ha de perdonar tots los meus pecats, y me ha de dar la beavençuransa que hem té promesa, y los medijs per conseguirla.

Acte de caritat.

Crec en Deu, respet en Deu, amo a Deu per ser el qui es, y per la seua bondat infinita hem pesa de haverlo ofes. Amo a Deu ab tot el meu cor, ab tota la meua ànima, y voldré amarle en aquesta vida, ab aquest amor ab que

esper, y desitx lamarlo eternament en la gloria. Amen.

Acta de contrició.

Señor meu Jesucrist, Deu y homo
 veritader, creator, pare, y redentor meu,
 per ser vos qui sou, santíssim, perfec-
 tíssim, font de gracia y de tot be, y
 perque vos am sobre totes las cosas,
 hem pesa do tot mon cor de havervós
 ofes, per ser vos qui sou bondat infi-
 nita, y propós firmíssimament de no
 vos peccar, y de apartarme do totes las
 ocasions de ofendrevos, de confessar-

me, esmenarme y cumplir la penitencia que hem será imposada; de restituir y satisfacer lo que deuré: per vostro amor perdon á mos inimios; y oferesc la vostra santíssima mort, ma vida, obras y traballs en satisfacció de tots mos peccats; y com vos lo suplic, axí confi en vostra bondat y misericordia infinita, que hem perdonaréu per los mérits de la vostra preciosíssima sanc y passió, y hem donaréu gràcia per esmenarme y perseverar fins á la mort. Amen.

P. Sou cristiá?

R. Sí, per la gracia y mérits de nostro señor Jesucrist.

P. De ahont vos vé anomenarvos cristiá?

R. Del mateix Cristo señor nostro.

P. Qué vol dir cristiá?

R. Homo de Cristo.

P. Qué enteneu per homo de Cristo?

R. Homo qui té la fe de Jesucrist, la cual professá en el sant bautisme, y está oferit en el seu sant servici.

- P.** Quàl es la seña del cristià?
- R.** La santa creu.
- P.** Perque?
- R.** Perque es figura de Cristo crucificat, el qual en ella nos redimí.
- P.** En quantas maneres ha de usar el cristià de aquesta seña?
- R.** En duas.
- P.** Quinas son? **R.** Señar, y persignar.
- P.** Qué cosa es persignar?
- R.** Fer tres creus ab lo dit pols de la ma dreta; la primera en lo front, la segona en la boca, la tercera en los pits; parlant ab Deu nostre Señor.
- P.** Mostrau com?
- R.** Per lo seña de la santa creu de nostros inimics alliberaunos, Señor Deu nostre.
- P.** Qué cosa es señar?
- R.** Fer nua creu ab la ma dreta, desde el front fins á la cinta, desde el musclo esquerra fins al dret, invocant la santissima Trinidad.
- P.** Mostrau com?
- R.** En nom del Pare, y del Fill, y del Esperit sant. Amen.

P. Per quia si es creat el home?

R. Per conixer, amar, y servir á Deu en esta vida present, y despues veurel, y gozar de ell en la altra.

P. Cuantas cosas son necessarias al cristiá per alcanzar el seu fi, y salvarse?

R. Cuatre.

P. Quinas son?

R. Fe, esperansa, caridat, y bonas obras.

P. Ahont se inclou la fe?

R. En el credo, porque nos enseña lo que havem de creuter.

P. Y la esperansa?

R. En lo Pare nostro, porque nos diu lo que havem de esperar.

P. Y la caridat?

R. En los deu manaments, porque nos mostran lo que havem de fer per agradar á Deu.

P. Y las bonas obras?

R. En los set sacraments, porque son els instruments ab los quals reviuem y se conservan las virtuts, de que tenemos necessitat per salvarnos.

P. Qué cosa es fe?

R. Creurer tot lo que té y creu la santa mare Iglesia católica romana, principalmente lo que se conté en el credo y en los artículos de la fe.

P. Qué cosa es esperanza?

R. Esperar en Deu nuestro señor, que per la seua bondat y misericordia infinita nos perdonará nostras culpas y pecats, y nos donará la gloria.

P. Qué cosa es caridad?

R. Amar á Deu sobre todas las cosas, y al prójimo como á nosaltres mismos por amor de Deu.

P. En que consistexen las buenas obras?

R. En guardar los diez mandamientos, y los cinco de la Iglesia.

P. Qui es el prójimo?

R. Cualsevol criatura capaz de la bienaventuransa.

P. Qui es Deu nuestro señor?

R. Es una cosa la mas excellent y admirable que no se pot dir ni pensar: es un señor infinitament poderós, sabi, just, principi y fin de todas las cosas.

P. Porque lo enomenám principi y fin

- de totes las cosas?
- R. Perque de ell surtan totes com del seu primer origen, y á ell se ordenan com el seu última fi.
- P. Abont está Deu?
- R. En el cel, en la terra y en tot lloc.
- P. Com es que estant Deu en el foc no se crema, en la aigo no se baña, y en el sanc no se embruta?
- R. Perque es un esperit que no pot patir.
- P. Cuants de Deus hey ha? R. Un.
- P. Cuantas personas? R. Tres.
- P. Son divinas, ó humanas?
- R. Divinas.
- R. Com se diuen?
- R. El Pare, el Fill y el Esperit sant: tres persons realment distintas, y un sol Deu vertader.
- P. El Pare es Deu? R. Sí pare.
- P. El Fill es Deu? R. Sí pare.
- P. El Esperit sant es Deu?
- R. Sí pare.
- P. Pues son tres Deus?
- R. No pare, sino un sol Deu; perque totes tres tónen una mateixa essencia

y naturaleza divina.

P. Cual de estas tres personas es mejor?

R. Son iguales en todas las perfecciones.

P. Porque deim á Deu tot poderós?

R. Perque ab la seua sola voluntat fa tot lo que vol.

P. Perque li deim creador?

R. Perque ha creat el cel, la terra, y todas las cosas de nones.

P. Creis vos en Jesucrist? **R.** Sí pare.

P. Qui es Jesucrist?

R. Es únic Fill de Deu viu, qui se feu home per redimirnos, y darnos exemple de vida.

P. Que vol dir Jesús? **R.** Salvador.

P. De que nos ha salvats?

R. De nostros pecats, y del cautiveri del dimoni.

P. Qui es Cristo?

R. Ver Deu y ver home.

P. Que vol dir Cristo?

R. Ungit, perque fongit ab la plenitud de la gracia, y dons del Esperit sant.

P. Cual de las tres divinas personas es

incarná?

R. La segona qui es el Fill.

P. Que vol dir se incarná?

R. Se feu home, prenent una anima humana y un cos humá.

P. Ahont se incarná?

R. En las entrañas de María santíssima.

P. Per obra de qui?

R. No per obra de home, sino per obra del Esperitsant.

P. Perque deis del Esperitsant, y no per obra del Pare?

R. Perque fou obra de amor, que proupiament se atribueix al Esperitsant.

P. Que va fer lo Esperitsant?

R. Ab lo seu infinit poder formá de la puríssima sanc de María verge y en son sacratíssima ventre un cosset de un miñó perfectíssim; y en el mateix temps creá una anima preciosíssima, la qual uní ab el cos de aquell miñó; y tot esto lo juntá á la seua persona el Fill de Deu, y quedá home y Deu verítader.

P. Cristo té pare y mare?

R. En quant Deu té pare y no té mare;

y en quant homo té mare; y no té pare.

P. Cuantas naturalesas té Cristo?

R. Duas.

P. Quínas son? R. Divina y humana.

P. De ahont té la divina?

R. Del pare celestíak.

P. Y la humana?

R. De María santíssima.

P. Cuantas personas hayá en Cristo?

R. Una.

P. Y es divina, ó humana? R. Divina.

P. Ahont está Cristo en quant homo?

R. En el cel, y en el santíssim Sagrament del Altar; tan alt y tan poderós com está en el cel.

P. Creis vos en lo Esperitsant?

R. Sí pare, perquè es vertader Deu, y la tercera persona de la santíssima Trinidad, igual al Pare y al Fills.

P. Que es la santa Iglesia catòlica?

R. La congregació dels faels cristians, de la capde la qual es Jesucrist, y el Papa son vicari en la terra.

P. Que entehem per la comunió dels sants?

R. Que tots los qui están en esta Iglesia participám juntament dels sacrificis, sacraments, y bonas obras que en ella se fan.

P. Que senteneu per la remissió dels pecats?

R. Que Cristo nostro señor ha dexat poder á la Iglesia per perdonar pecats.

P. Com será la resurrecció de la carn?

R. El dia del judici final resucitarán tots els morts ab la propia carn y ánima que ántes tenían; los bons hermosos y gloriosos, y los mals detestables y abominables.

P. Que es la vida perdurable?

R. La gloria del paradís, que es veurer á Deu para sempre.

P. Que vol dir que Deu es remunerador?

R. Que dona premi als bons, y castiga als mals.

P. Com es Deu glorificador?

R. Perque dona la gloria al qui persevera fins á la mort en la seua gracia.

P. Y els mals abont anirán?

R. A las penas eternas del infern.

P. En que consistexen estas penas?

R. En no veurer á Deu, patir foc ver-tader, y altres espantosíssims torments.

P. Quí va á las penas del purgatori?

R. Las ánimas dels qui moren en gracia de Deu, y no han satisfet del tot per sos pecats.

P. Fins quant han de estar allá?

R. Fins que hagen pagat las penas que devian, y després anirán á gozar de la gloria.

SAGRAMENTS.

P. Què cosa es sacrament de la Iglesia?

R. Es un señal exterior, instituit per Cristo nostro señor, per donarnos per ell la seua gracia, y comunitarnos las virtuts.

P. Què cosa es aquesta gracia?

R. Es un do sobrenatural, que fa al homo fill de Deu, y hereu del cel.

P. Quants son los sacraments de la Iglesia? R. Set, ni mes, ni ménos.

P. Perque fons instituit el sacrament del Bautismo?

R. Per llevar el pecat original, y qual-sevols altres que tenga el qui ha de

- ser bautizat.
- P.** Pues que haveu de fer y dir, si en alguna necessitat hagdesseu de bautizar á alguna criatura?
- R.** Derramantli aigo natural sobre el seu cap diré juntament: *Jo te bautizo en nom del Pare, y del Fill, y del Esperitsant.*
- P.** Perque fone instituit el sacrament de la Confirmació?
- R.** Per rebre gracia y fortaleza contra nostros inímes, y confirmarnos en la fe que havem rebut en el Bautisme.
- P.** Perque fone instituit el sacrament de la Penitencia?
- R.** Per perdonarnos els pecats mortals y venials, comesos despues del bautisme, ó en la seua recepció.
- P.** Que cosa es el peccat mortal?
- R.** És dir, fer, pensar, ó desitjar alguna cosa contra la ley de Deu en materia grave.
- P.** Y si quant un dia, sa, pensa, ó desitja alguna cosa contra la ley de Deu en materia grave, no té conoxement pl, ó perfecta advertencia, pe-

ca mortalment? R. No pare.

P. Que cosa es peccat venial?

R. Es dir, fer, pensar, ó desitjar alguna cosa contra la llei de Deu en matèria leve: ó sens ple conexement, ó consentiment perfect en matèria grave.

P. Si un qui se troba en perill de mort, no pogués rebre el sacrament de la penitencia, que hauria de fer?

R. Es precis fesse un acte de contrició perfect, en quò se inclou el desitx de rebre-lo.

P. Cuantas cosas se necessitan per fet una bona confessió?

R. Cinc. La primera ezcámen; la segona dolor; la tercera propòsit; la quarta confessió; y la quinta satisfacció.

P. Que cosa es ezcámen?

R. Pensar bé en los peccats que havem comesos desde la última confessió bona que havem feta, ó los mal confessats, discurrint per los deu manaments, notant lo que heurém saltat en pensament, paraula y obra.

P. Que cosa es dolor?

R. Tenir pesar de cor de haver fets

á Deu:

P. Quantas maneres hey ha de dolor?

R. Duas, dolor de contrició, y dolor de atrició.

P. Que cosa es dolor de contrició?

R. Tenir pesar de haver ofes á Deu, per ser ell qui es bondat infinita.

P. Que cosa es dolor de atrició?

R. Tenir pesar de haver ofes á Deu, per temor de perdre la gloria, ó per temor de las penas del infern, ó per la fealdat del peccat.

P. Cual es millor de aquets dolors?

R. El de contrició, porque se funda en caridad.

P. Cuals de aquests basta per confessarse?

R. Basta el de atrició: pero sempre se ha de procurar tenir el de contrició, pues ell tot sol basta per posarnos en gracia.

P. Que es propésit?

R. Una voluntat firme y resolta, de no tornar á peccar, y de llevar las ocasions.

P. Que cosa es confessió?

R. Dir tots dos peccats al confessor, los

certs com á certs, los duptosos com á duptosos, sens dexarne algun per vergoña, ni per malicia, ni dar la culpa á altri de haverlos comesos.

P. Tenim obligació de confessar els peccats venials?

R. No pare, sino els mortals, en hombré y respecte.

P. Segons taxó, las circunstancias que mudan los respectes dels peccats se deuen confessar?

R. Segurament que es menester confessarlas.

P. Si una persona té deu peccats mortals, y en dexa un per vergoña ó malicia, quedarán perdonats los nou?

R. No pare si ántes comet altre peccat de sacrilegi, y sen porta ouze.

P. Que cosa es satisfacció?

R. Aceptar y cumplir voluntariamente la penitencia que imposa el confessor.

P. Perque se ha de fer esta penitencia?

R. Perque com per el peccat incurrim y en la culpa y en la pena; haventnos perdonada la culpa per la confessió, nos queda el pagar la pena que de-

vem, la qual se paga en alguna manera ab cumplir la penitencia.

P. Quant se ha de cumplir la penitencia?

R. Lo mes prest que sia possible.

P. Quina pena devem per el peccat mortal?

R. Pena eterna, la qual se muda en temporal per la confessió.

P. Perqué fouc instituit el sacrament de la Eucaristia?

R. Perque rebentlo dignament sia el sustento de las nostras ánimas, nos aument la gracia, y nos uniguera ab el mateix Señor.

P. Qui está en la sagrada Eucaristia?

R. Antes de consagrarse la hostia es solamente un poc de pa. Pero despues de haver dit el sacerdot las paraulas de la consagració, se troba en ella el cos de Jesucrist. Y perque es cos viu y unit ab la segona persona de la santissima Trinitat, se troban juntament ab ella la sanc, la ánima y divinidad del mateix Jesucrist. Deu y homo veruader.

- P.** Qui está en el cális?
- R.** Antes de consagrarse el cális solamente conté un poc de vi ab algunat gotas de aigo. Pero despues de consagrat, se troba en ell la sanc de Cristo señor nostro, la cual per ser viva, está junta ab el cos, anima y divinidad del matex Jesucrist Deu y homo vertader.
- P.** Ahont está mes en una hostia gran ó en una petita?
- R.** Tant está en la una com en la altra.
- P.** Y hey está viu, ó mort?
- R.** Viu en representació de mort.
- P.** Quantas cosas son necessarias per combregar dignament?
- R.** Tres, que son dijuni natural, dijuni de pecats, y conexement de lo que anám á rebrer.
- P.** Que cosa és dijuni natural?
- R.** No haver menjat, ni begut cosa alguna, desde ántes de la mitja nit, fins haver combregat.
- P.** Que cosa es dijuni de pecats?
- R.** No tenir pecat mortal algun en la conciencia.

P. Y si un combregás ab' peccat mortal; que succeiria?

R. Seria un sacrilegi, com Júdas.

P. Y si en té, qué ha de fer antes de combregar?

R. Confessarse de tots, conforme se ha dit.

P. Y si después de haverse confessat una vegada, se recorda de alguna que haja dexat, qué deurá fer?

R. Tornar á confessarse, fins regone-
xerse sens culpa mortal.

P. Y si li recorda cuant ja está al peu del altar per rebre la Comunió?

R. Basta á las horas fer un acte de contrició, ab un firmíssim propósit de confessarse de aquell peccat.

P. Perqué se ha de fer de aquesta manera?

R. Per escusar el escándol dels circuns-
tants.

P. Quin conexement ha de tenir el qui va á combregar?

R. Ha de ferse cárrec de que va á re-
bre el cos, ánima y divinidad de Cris-
to señor nostro baix de aquellas es-

pecies de pa, tan alt y tan poderós com està en el cel.

P. Antes de estas preparacions, son necessarias otras?

R. Sí pare; encare que no son de precepte sino de mes perfecció.

P. Quales son estas?

R. Fer actes de fe, esperança, caridat, y humildat, conxentse indigne de tan gran be.

P. Que haveu de fer despues?

R. Avivar la fe que tenc en mon pit el mateix Cristo señor nostró, donarli gracias de tan gran benefici, y demanarli perdó, favor y misericordia.

P. Perque fone instituit el sagrament de la Estrema-Unció?

R. Per donarlo als malalts, estant en perill de mort.

P. Perque se diu Estrema-Unció?

R. Se diu Unció, perque els qui lo reben son ungit ab el sant Oli, y se diu Estrema, perque es la última que se dona.

P. Quins efectes causa el qui el reb?

R. Perdona los pecats, que per descuit han quedat en la ánima despues de

rebutts els altres sacraments, augmenta la gràcia, dona força al malalt per resistir las tentacions, y dona salut al cos si axí convé per la salut de la ànima.

P. Perqué sone instituit el sacrament del Orde?

R. Per donar poder y gràcia al sacerdot de consagrar el santíssim sacrament de la Eucaristia, y absoldrer dels pecats al penitent.

P. Y perqué mes?

R. Per donar poder als altres ministres de la Iglesia, perque en sos propis officis serveſcan el sacerdot.

P. Perqué sone instituit el sacrament del Matrimoni?

R. Per donar gràcia als qui se casan ab la qual viscan pacíficament entre sí, y crien fills per el servici de Deu.

P. Que cosa es virtut?

R. Una qualitat de la ànima, que fa que el home sia bo.

P. Que cosa es vici?

R. Una indisposició causada en la ànima per el pecat, la que la inclina á pecar mes.

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1001959277

INSTITUT
D'ESTUDIS CATALANS

—
BIBLIOTECA

